MIELIPIDE

Meidän metsämme ovat hiilinieluja, mutta silti joudumme maksamaan ”hiiliveroa”. Käsittämätöntä politiikkaa Suomelta. **ELJAS POHTILA LUKIJALTA-PALSTALLA**

LUKIJALTA

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Tutkija putkassa

Siihen loppui Venäjän sontaojien tonkiminen. Paras vaan tutkia mihin mummujen pissit kulkeutuu. On vaan tutkijallekin terveellisempää.

Untamalan äijä

Talous vauhdissa

Suomen taloudella taitaa mennä niin kuin entisen pojan liiketoimilla, vuosi sitten tyhjästä aloitti ja nyt on jo kaksi miljoonaa velkaa. **AN**

Tinkimaidon hinta?

Mikä on tilamaidon hinta? Ostajia olisi tulossa.

Ei nimimerkkiä

Töitä olisi

Maaseudulla piisaa työttömyyttä, kun tuottaja ei näillä hinnoilla voi työllistää, vaikka työtä on liikaa. Kaikki on tehtävä itse.

Syy(llinen) työttömyyteen?

Mistähän voisi löytää metsäopiskelijoita kesäksi metsätöihin? **Ei nimimerkkiä**

Tulevat yllättäen...

Täydentävien ehtojen tarkastajat ovat liikkeellä. Tulevat ennalta ilmoittamatta. Tämä ajaa vanhan sanonnan mukaan ”syömen kintaan peukaloon”.

Ei nimimerkkiä

...vaan ei Italiassa

Olimme Italiassa maatiloilla. Isännät kertoivat, että tarkastajan tultua tilalle, paperit laitetaan tarkastajan kanssa kuntoon! **No proplem!**

Risuja

Vihreänä maalaisena on ikävä lukea päätoimittajan jatkuvaa panettelua.

Lopetanko tilauksen?

Toive Maville

Mavin sivuille heti takaisin keskustelu ja kysymyspalsta!sieltä sai apua el.hyvinvointi tukiasioissa. **Ei nimimerkkiä**

Kutsu varma

UPM:n hallituksen puh.johtaja Björn Wahlroos on varma itsenäisyyspäivän juhlija Presidentin linnassa. Lopettamalla metsäteollisuuden Kajaanista.

Ei nimimerkkiä

Avi oikeassa

Isojen nautavankiloiden suojaetäisyydet ovat oikeasti satoja metrejä. Hyvä, että edes yksi avi uskaltaa toimia ohjeistuksen hengessä. **Ei nimimerkkiä**

Mitä jää käteen?

Jääkö tämänhetkisillä hinnoilla sikojen pidosta kuin paska itselle? Esim. 1988 sai lihasta 18,65 mk/kg, emakosta 14,40 mk/kg, välitysporsaasta (27,5 kg) 604 mk. **Ei nimimerkkiä**

Antibioottijäämä

Italiassa lehmille käytettiin antibioottia, jolla ei ollut varoaikaa?! Meni motsarella juuston tekoon. **Ei nimimerkkiä**

TV 1 A-Talk 12.4.

Biologikoulutus hakoteillä: ”Yksi lapsi suden suuhun merkityksetön susien suojelun rinnalla”? Hyvä Kari Tikkunen! Vielä löytyy Suomussalmen–Raatteen sankarien työn jatkajia, äitien ja lasten turvallisuuden takaajina.

Seppo susialueelta

Pihvilihalla päin pläsiä

Lihantuottajana toiminen ei ole viime aikoina ollut taloudellisessa mielessä mitään menestystarina. Siksikin on ollut helpotus lukea lihatalojen ilmoituksia tilityshintojen korotuksista.

Pääsiäisen alla huomasin, että Atriakin on kantanut kortensa kekoon ja uudistanut hinnastonsa 2.4.2012 alkaen. Lisäksi pihvikarjalle on laadittu erikseen Atrian hienoin pihvilihahinnasto.

Lehtijutussa annettiin ymmärtää, että tilityshintoja nostetaan. Hieno juttu, ajattelin ja lähdin vertaamaan, paljonko se tilityshinta nouseekaan meidän tilalle.

Meillä on siis emolehmätila, jossa on vain sataprosenttisia pihvirotuisia eläimiä. Sonnivasikat kasvatamme itse teuraiksi. Keväällä syntyneet vasikat ovat pääsääntöisesti seuraavan vuoden elokuussa teuraskypsiä. Viimeisetkin on teurastettava syyskuun aikana, jotta seuraava sukupolvi voidaan ottaa laitumelta sisäruokintaan.

Otetaan esimerkkisonniksi pihvirotuinen sonni, jonka teuraspaino on 340 kg, lihakkuus R ja rasva 3. ja jonka teurastus on elokuussa.

Vanhan 1.4.2012 asti voimassa olleen hinnaston mukainen tilityshinta muodostuu seuraavasti: perushinta 3,11 e/kg + pihvilisä 0,38 + määrälisä 0,12 + nettilisä 0,02 + suunnitelmalisä 0,03. Yhteensä tilityshinta 3,66 e/kg.

Uuden Hienoin pihviliha -hinnaston mukainen hinta muodostuu perushinnasta, lisiä tulee Atria-kehitys, Atria-kausi ja Atria-teho. Tarkkoja hintoja en tässä paljasta voimassaolevasta hinnastosta, mutta ne ovat Atrian verkkosivuilta saatavissa kaikille sopimustuottajille. Kuitenkin kaikkine lisineen tilityshinnaksi meille muodostuu 3,39 e/kg. Eli tässä uudistuksessa tämän esimerkkisonnin tilityshinta laski 0,27 e/kg.

MARKKU VUORIKARI

Paavo Jauhiaisen mukaan pihvikarjan kasvattajien tulot pienentyvät Atria uuden pihvilihahinnaston myötä.

On aivan sama, mihin vuodenaikaan tämä esimerkkisonni teurastetaan, niin aina on uuden hinnaston mukainen tilityshinta alempi, kuin vanhan hinnaston mukainen.

Kuin pisteenä iin päälle on todettava, että jos tämä esimerkkisonni olisi maitorotuinen, jonka päiväkasvu on vähintään 550 g päivässä, niin siitä saisi pihvirotuista paremman tilityshinnan tammikuussa, elokuussa, syyskuussa, lokakuussa, marraskuussa ja joulukuussa. Neljänä kuukautena ero on 0,21 e/kg maitorotuisen hyväksi.

Kun teen teurasilmoituksen verkossa, niin minun on mahdotonta tietää, milloin teuraat noudetaan. Voivat lähteä samana päivänä tai seitsemän viikon kuluttua. Molemmista on kokemusta.

Toivotun noutoviikon ilmoittamisella ei ole mitään vaikutusta.

Nyt AtriaNauta-tuotantosopimuksen liitteeseen on kirjattu, että kausilisä maksetaan teurastuspäivän mukaan. Toisin sanoen, jos elokuulle ilmoittamieni teuraiden haku siirtyy syyskuulle, ei kausilisää makseta ja tilityshinta alenee edelleen. Vielä viime vuonna käytäntö oli toinen.

Jos Atrian konttorille on jäänyt ylimääräisiä kakkuloita, joiden läpi katsottuna nämä tehdyt hinnastomuutokset avautuvat minulle positiivisina, niin pyytäisin toimittamaan allekirjoittaneen osoitteeseen parit kappaleet.

Hyvin valvotun yön jälkeen klo 04.45 kun poikinut emolehmä on leimautunut väärään vasikkaan ja heittelee omaansa ympäri seiniä ja vasikalla on etujalat niin koukussa, ettei pystyssä pysy.

Siinä kun emännän kanssa laitetaan Atrian kakkulat päähän ja katsoa tillitetään toisiamme, niin elämä se on niinku silkkiä vaan.

Paavo Jauhiainen
Reisjärvi

VIERASKOLUMNI

Juhlapuheista teoiksi?

Jos jokin väestönryhmä on eriarvoisessa asemassa tällä hallituskaudella, niin se on kyllä maaseudun väestö. Pelkästään viime viikkojen kehyspäätökset ovat olleet kylmää kyytiä maatalousyrittäjille, puhumattakaan koko hallituskauden esityksistä ja päätöksistä. Paitsi että politiikka on erittäin epäjohdonmukaista, ei se kyllä kohtele millään lailla yhdenvertaisesti kaikkia kansanosia.

Olen kuunnellut monia hallituksen puheita lähi- ja luomuruuasta. Onhan se hienoa, että suomalaiset ovat alkaneet ymmärtää kotimaisen ruuan merkityksen, mutta kauniit juhlapuheet eivät oikein riitä. On hieman kaksinaamaista tehdä hienoja lähiruokastrategioita, kun samaan aikaan koko maatalouden kannattavuutta heikennetään kovalla kädellä.

Leikkauspäätökset olivat kuin märkä rätti monen maatalousyrittäjän kasvoille. Jo hallitusohjelmassa maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalalle asetetaan 110 miljoonan euron menosäästöt vuoteen 2015 mennessä. Valtionvarainministeriön mukaan näistä säästöistä on osoitettu 40 miljoonaa euroa maatalouden tukimomenteille ja 50 miljoonaa euroa muille kuin maatalouden tukimomenteille. Myös lisäsäästöjä on luvassa todennäköisesti 20 miljoonaa. Kehysriihessä päätettiin, että esimerkiksi luopumistuesta, lomituspalveluista, myel-eläkkeistä ja korkotuesta nipistetään miljoonia.

Leikkauspäätösten ajankohta on mitä huonoin. On todella hankalaa ajaa Suomen maatalouden etua EU-kentillä, kun samaan aikaan maan hallitus sahaa omaa oksaansa leikkauksilla. Ei ole myös kovin johdonmukaista politiikkaa esittää EU:n rahoituskehyksiin prosenttien leikkauksia ja samaan aikaan pyrkiä säilyttämään maaseudun kehittämisen rahoitustasot. Jokainen ministerikin varmasti ymmärtää, että leikkaukset kohdistuvat EU-tasolla myös maaseudun tukiin.

Karua linjaa jatketaan myös makeran kohdalla, sillä hallitus tuskin siirtää killinkiäkään maatilatalouden kehittämisrahastoon. Jotenkin tässä vielä ymmärtäisi, että hallitus leikkaisi joitain tukimomentteja ja pyrkisi kehittämään elintarvikeketjua ja maatalouden rakennetta kannattavuuden parantamiseksi, mutta nyt leikataankin ihan kaikkialta.

Luopumistukijärjestelmän leikkauksia perustellaan usein työurien pidentämiselle, mikä sinänsä on relevantti perustelu, mutta silloin leikkaaja ei ymmärrä luopumistukijärjestelmän tarkoitusta kunnolla. Järjestelmän ideana on nopeuttaa sukupolvenvaihdoksia ja maatalouden rakennekehitystä. Minusta on tärkeää saada innokkaat ja kehittämishaluiset nuoret viljelijät puikkoihin mahdollisimman aikaisessa vaiheessa. Sitä paitsi uskon, että maatalousyrittäjillä tulevat koko työuran työtunnit täyteen vuosia ennen monia meitä muita.

Odotan kuumeisesti hallitukselta muita keinoja maatalouden kannattavuuden kehittämiseksi. Nyt olisi ainakin parannettava nuorten viljelijöiden etuja. Ministeri Katainen torppasi jo viime hallituskaudella tuottaja- ja toimialaorganisaatioiden perustamisen ja sitä kautta myös elintarvikeketjun kehittämisen. Toivottavasti Euroopan unionista tuleva paine korjaisi tilanteen tällä hallituskaudella. Jos sinipuna ei halua kehittää tuottajien tulonsaantia eikä myöskään tukea tuotantoa, niin haluaako se panostaa suomalaiseen ruuantuotantoon millään saralla?

RIIKKA MANNER
on europarlamentaarikko (kesk.).

riikka.manner@europarl.europa.eu

Nopeusrajoitukset nykyistä järkevämmiksi

Liikenne- ja viestintäministeriössä laadittu liikennepoliittinen selonteko on parhaillaan eduskunnan käsittelyssä. Perusteellisessa selonteossa ei kuitenkaan arvioida nopeusrajoituksia, vaikka niillä on olennainen vaikutus liikenteen sujuvuuteen ja turvallisuuteen. Siksi niitä on käsiteltävä liikennepoliittisen selonteon yhtenä osana.

Kaupunkien ja muiden taajamien 30 km/h ja 50 km/h rajoitukset tilanteesta riippuen ovat sopivat. Sen sijaan maaseudun perusnopeus 80 km/h ja moottoriteiden 100 km/h ja 120 km/h kaipaavat uudelleen arviointia.

Nyt 80 km/h rajoituksen piirissä on keskenään hyvin erilaisia teitä. On mutkaisia soratteitä, joille nykyinen perusnopeus on liian suuri. On myös hyväkuntoisia päällystettyjä teitä, joille 80 km/h on liian alhainen. Siksi pitäisi siirtyä 70 km/h ja 90 km/h käyttöön niin, että nopeus määräytyisi tien ajettavuuden ja liikenneturvallisuuden pohjalta tapauskohtaisesti.

Moottoriteiden osalta pitäisi selvittää uutta porrastusta 90 km/h, 110 km/h ja 130 km/h.

JAANA KANKAANPÄÄ

Reijo Tossavainen porrastaisi nopeusrajoitukset siten, että 60 kilometriä tunnissa -merkki katoaisi katukuvasta.

Näistä 110 km/h olisi perusnopeus, joka hyvissä keliolosuhteissa voitaisiin nostaa 130 km/h nopeuteen ja talvella erityisen vaikeissa olosuhteissa laskea 90 km/h nopeuteen. Joustavaan nopeusrajoitusten käyttöön siirryttäisiin siellä, missä se etäohjattuna on mahdollista. Muilla moottoriteillä pysyttäisiin nykyisten nopeusrajoitusten puitteissa.

Ajonopeuksia noudatetaan paremmin, jos ne ovat autoilijoiden kannalta ”järkeenkäypiä”. Uusi nopeusrajoitusten tasavälein porrastettu asteikko 30 km/h, 50 km/h, 70 km/h, 90 km/h, 110 km/h ja 130 km/h toisi liikenteen sujuvuuteen lisää joustavuutta, joten niitä noudatettaisiin todennäköisesti nykyisiä paremmin. Tämä lisäisi omalta osaltaan myös liikenteen turvallisuutta.

Aion esittää ylläimainittuja muutoksia liikennepoliittiseen selontekoon sen käsittelyn yhteydessä eduskunnassa.

Reijo Tossavainen
kansanedustaja (ps.)
liikenne- ja viestintävaliokunnan jäsen

Ilmastohysteriaa

Nykyinen ilmastohysteria perustuu ruotsalaisen Arrheniuksen laskelmiin 1900-luvun alussa, että ilmakehän hiilidioksidin määrä vaikuttaa ilman lämpötilaan. Syy-yhteys on fysikaalisesti ilmeisen kiistaton.

Menneinä maailmankausina ilmastomme hiilidioksidipitoisuus on vaihdellut paljon, eikä ihmisellä ole ollut siinä mitään osaa.

Jääkausien vaihteluakin on selitetty ilmakehän hiilidioksidilla. Ilmaston vaihteluun on paljon muitakin mahdollisia syitä. Yksimielisyyttä, saati varmuutta, ei asiasta ole.

Vihreät ovat löytäneet ilmastonmuutoksesta kuitenkin todellisen ”vihreän oksan”. He uskottelevat tietävänsä totuuden asiasta. Heidän perustelunsa kohoavat tavallisen kansan ulottuvilta tieteen pyhään, pyörryttävään korkeuteen.

Samaa metodia käyttivät aikoinaan myös marksilaiset ”bolsevikit”, jotka väittivät, että heidän maailmankatsomuksensa oli ”tieteellinen”, jota tavallinen rahvas ei pystynyt arvioimaan.

Vihreät ovat perineet metodinsa entisiltä marksilaisilta, mikä ei ole ihme, sillä monet entiset taistolaiset löysivät pian uuden kotinsa vihreissä. Heidän keihäänkärkenään ovat nimenomaan metsät.

Meidän metsämme ovat hiilinieluja, mutta silti joudumme maksamaan ”hiiliveroa”. Käsittämätöntä politiikkaa Suomelta.

Koko asetelma on meikäläisten kannalta perusteeton. Täällä ongelma on kylmyys, minkä ainakin minä, ja kaikki Lapissa syntyneet, tiedämme.

Ilmaston muutoksen nollasummapelissä meillä ei välttämättä ole häviäjän osa. Vaikka kaikki Suomen metsien puusto hakattaisiin kerralla, sillä ei olisi mitään vaikutusta suurilmastoon.

Jouduin kerran vastaamaan eduskuntaan myrskytuhoista Suomen metsissä. Häkämiehen tarttuminen asiaan on hyvin perusteltu.

Siellä intoiltiin ”avohakkuista”, jotka lisäävät mukamas tuulen nopeutta.

Esitin heille ruotsalaisten tutkimustuloksen, jonka mukaan tuulen nopeus on 50 metriä metsän reunasta ulospäin suunnilleen vakio. Sanoin vielä, että ennen kuin tuulenkaatoja voi tulla, pitää olla tarpeeksi puita ja nyt niitä on – harjoitetun metsänhoidon vuoksi. Eivät pitäneet minun vastauksestani.

Yllätyin, kun presidenttimme Tarja Halonen sanoi Suomen Metsätieteellisen seuran 100-vuotisjuhlassa, jossa hänestä tehtiin seuran kunniapuheenjohtaja, Topeliuksen Maamme-kirjaa siteeraten: ”Metsätön Suomi on kuin karvaton karhu, joka pian paleltuu pohjoisen kylmyydessä.”

Kaikki tuo on moneen kertaan perättömäksi osoitettu. Pitkät ovat myyttien varjot.

Eljas Pohtila
professori

HUIDUNPERÄ

Miesten etunimistö muuttaa muotoaan

Huidunperän asukasluku on juuri tervetulleesti lisääntynyt muutamalla uudella miespuolisella tulokkaalla, kun syntyvyys toisaalla alkaa osoittaa vähenemisen oireita. Ristiäisiä täällä valmistellaan pidettäviksi ennen kylvöjen tuloa.

Perhe- ja lähipiirissämme on kiinnostuneen keskustelun saanut aikaan miesväen etunimistö.

Löytyisikö ristiäisiin sopivat ehdotukset suvun varttuneiden eli etenkin isoisien keskuudesta? Viljelijäsuvuissa on tapana arvostaa perinteitä.

Vai tarjoaako meneillään olevan huhtikuun almanakka käyvän ehdotuksen?

Huomattiin, että huhtikuulla on tarjottavana kahdeksantoista miehistä nimeä, joista valita. Täkäläinen historiantuntijamme totesi, että nimistö, etenkin miesten etunimistö, on meillä arvokas, yli seitsemän vuosisadan kehityksen tulos.

Alussa meillä oli pakanuuden ajan nimistö. Sittemmin kirkon antamat nimet saatiin pyhimysten, kirkkoisien, apostolien ja veritodistajien nimistä ja muistopäivistä. Turun hiippakunnan pyhimyskalenteriin alkoi niitä vakiintua varsinkin 1300-luvulla.

Sitten ensimmäisessä, 1488 painetussa Turun hiippakunnan kalenterissa julkaistiin 48 etunimeä, joista nykyalmanakkaankin ovat pakanuuden ajoilta periytyneet muiden muassa Antti, Erkki ja Juho, naisista Anna, Liisa ja Kerttu.

Uskonpuhdistuksen tulo poisti meiltä pyhimykset ja muistopäiviensä vietot. Vuonna 1544 Mikael Agricola painatti kalenteriinsa jo koko joukon lisänimiä, ei-pyhiä pyhien lisäksi.

Vasta vuoden 1684 suomalaisen virsikirjan kalenteriin merkittiin Ruotsin käytännön tavoin nimi vuoden jokaiselle päivälle.

Ensimmäinen suomalainen vuoden 1705 almanakka sisälsi sekä kotoisia että kreikkalaisia, latinalaisia ja saksalais-ruotsalaisia kuninkaallisten ja aatelisten nimiä. Vieraina ne varsinaiselle kansalle pysyivät.

Vuonna 1890 painettiin suomalaisnimiä, kuten Sakari ja Yrjö, valtiokalenteriin ja Helsingin yliopiston almanakkaan. 1900-luvun alussa alkoivat suomalaiset, kuten Onni, Toivo ja Väinö, korvata vierasperäisiä nimiä. Kansanvalistusseuran kalenteri oli jo 1882 aloittanut etunimistön suomalaistamisen.

Varsinkin 1929 poistettiin tervetulleesti vanhoja, vierasperäisiä etunimiä ja suosittiin tuttujen suomalaisten rinnalla pakanuudenaikaisia nimiämme. Niitä olivat Arpia, Mielo, Nousia. Ne tosin korvattiin vuonna 1950 uusilla!

Uusia nimiä nykyisinkin syntyy, ja niille kaivataan paikkaa almanakassa. Ehdotukset käsittelee Helsingin yliopisto, jolla on yksinoikeus almanakan painattamiseen.

Miesten nykynimistö on saanut aineistoa muun muassa Kalevalasta, Kiven Seitsemästä veljeksestä ja myöhemmästä kirjallisuudestamme. Muun muassa Aino Räsäsen 40-luvun menestysromaanit lisäsivät nimistöömme suositun Jarin eli lyhennyksen Jalmarista.

Politiikkakin on asiaan vaikuttanut. Vuoden 1918 tapahtumien seurauksena tuleva vasemmistopoliitikko Turunen sai etunimikseen Varman ja Koston.

Täällä Huidunperällä on tarkasteltu kirjahyllyssä säilytettyä sadan vuoden takaista kalenteria ja sen miesten nimiä. Huomattiin, että paikkansa ovat nykykalenterissa säilyttäneet vuoden 1912 vierasperäiset Harald, Valdemar ja Elias. Nimi Ambrosius on korvautunut Ukolla, Hesekiel puolestaan Terolla ja Tiburtius nimellä Taito. Nimi Engelbrekt on vaihtunut naisen nimeen, Merjaan.

Kansallisena tietolähteenämme oli myös akateemikko, kansatieteilijä Kustaa Vilkunan teos Oma nimi ja lapsen nimi.

Siinä hän käsittelee laatuisasti etunimistömme historiaa ja taustoja. Lukija löytää kirjan sivuilta omankin nimensä alkuperän ja historian. Vilkuna toteaa, että nimiä toki häviää ajan myötä käytöstä ja almanakkaan voidaan jonkin verran uusia lisäyksiä tehdä.

Huidunperällä sitten huomasimme, että suosituin etunimi vuoden 2011 ristiäisissä oli huhtikuun yhdeksännen Elias. Suosituimmat miesten nimet ovat nyt suomalaisperäinen Onni, Edwardista muokattu Eetu, muinaiselta paavilta ja Tolstoilta saatu Leo ja Kreikasta tullut Aleksi!

Kiintoisan kuvan miehisen nimistön suosituista saa myös tarkastelemalla nykyeduskuntamme nimiluetteloa. Etenkin nimet Pertti, Eero, Markus, Timo, Jari, Juho ja Jyrki edustautuvat siellä nykyisin 3–5 edustajan ryhminä.

Miesten etunimistön tarkastelun lopputulokseksi saimme, että sen kotimaisuus, selkeys ja kaksitavuisuus ovat käyvät ominaisuudet yksikamarisessamme siinä kuin koko yhteiskunnassa!

HEIKINTYTÄR